शैलानां भूषणं घोषो घोषाणां भूषणं वनं। वनानां भूषणं गावस्ताश्चास्माकं परा गतिः।
तस्मादन्यद्वनं यावः प्रत्यग्रयवसेन्धनं। इच्छन्त्यनुपभुक्तानि भोक्तुं गावस्तृणानि वै।
तस्माद्वनं नवतृणं गच्छन्तु धनिनो व्रजाः। न द्वारबन्धावरणा न गृहचेत्रिणस्तथा।
प्रशस्ता हि व्रजा लोके यथा वै चक्रचारिणः। शकृन्मूत्रेषु तेष्वेव जातं चाररसानुगं।
न तृणं भुञ्जते गावो नापि तत् पयसे हितं। स्थलोप्रायासु रम्यासु नवासु वनराजिषु। १४८५
चरावः सहिता गोभिः क्षिप्रं संवाह्यतां व्रजः। श्रूयते हि वनं रम्यं पर्य्याप्ततृणसञ्चयं।
नाम्ना वृन्दावनं नाम स्वादुवृक्षफलोदकं। अश्मिलिकण्टकवनं सर्व्वैर्व्वनगुणैर्युतं।
कदम्बपादपप्रायं यमुनातीरसंश्रितं। स्निग्धशीतानिलवनं सर्व्वर्त्तुनिलयं शुभं।
गोपीनां सुखसञ्चारि चारुचित्रवनान्तरं। तत्र गोवर्द्धनो नाम नातिदूरे गिरिर्म्महान्।
भ्राजते दीर्घशिखरो नन्दनस्येव मन्दरः। मध्ये चास्य महाशाखो न्यग्रोधो योजनोच्छ्रितः। १५००
भण्डीरो नाम शुशुभे नीलमेघ इवाम्बरे। मध्येन चास्य कालिन्दी सीमन्तमिव कुर्व्वती।
प्रयाता नन्दनस्येव नलिनी सरिताम्बरा। तत्र गोवर्द्धनञ्चैव भण्डीरञ्च वनस्पतिं।
कालिन्दीञ्च नदीं रम्यां द्रक्ष्यावश्चरतः सुखं। तत्रायं वसतां घोषस्त्यज्यतां निर्गुणं वनं।
सन्त्रासयाव भद्रन्ते किञ्चिदुत्पाद्य कारणं। एवं कथयतस्तस्य वासुदेवस्य धीमतः।
प्रादुर्ब्बभूवुः शतशो रक्तमांसवसाशनाः। घोराश्चिन्तयतस्तस्य स्वतनूरुहजास्तदा। १५०५
विनिष्पेतुर्भयकराः सर्व्वशः शतशो वृकाः। वृकान्निष्पतितान्दृष्ट्वा गोषु वत्सेष्वथो नृषु।
गोपीषु च यथाकामं व्रजे चासोऽभवन्महान्। ते वृकाः पञ्चबद्धाश्च दशबद्धास्तथाऽपरे।
विंशद्विंशतिबद्धाश्च शतबद्धाश्च यूथशः। निश्चेरुस्तस्य गात्रेभ्यः श्रीवत्सकृतलक्षणाः।
कृष्णस्य कृष्णवदना गोपानां भयकारिणः। भक्षयद्भिश्च तैर्व्वत्सांस्त्रासयद्भिश्च गोव्रजं।
निशि बालान् हरद्भिश्च वृकैरुत्साद्यते व्रजः। न वनं शक्यते गन्तुं न च गाः परिरक्षितुं। १५१०
न वनात् किञ्चिदाहर्त्तुं न चावतरितुन्नदीं। त्रस्ता ह्युद्विग्नमनसो गतास्तस्मिन्वने वसन्।
एवं वृकैरुदीर्णैश्च व्याघ्रतुल्यपराक्रमैः। व्रजो निष्पन्दचेष्टः स एकस्थानचरः कृतः।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि शिशुचर्य्यायां वृकदर्शने पञ्चषष्टोऽध्यायः॥ ६५॥

॥ वैशम्पायन उवाच॥ एवं वृकांश्च तान्दृष्ट्वा वर्द्धमानान् दुरासदान्। सस्त्रीपुंसोऽथ घोषो वै समस्तोऽमन्त्रयत्तदा।
स्थानेनेह न नः कार्य्यं व्रजामोऽन्यन्महद्वनं। यच्छिवञ्च सुखोदर्य्यञ्च गवाञ्चैव सुखावहं।
अद्यैव किञ्चिरेण स्म व्रजामः सह गोधनैः। यावद्वृकैर्व्वधं घोरं न नः सर्व्वो व्रजो व्रजेत्। १५१५
एषां धूम्रारुणाङ्गानां दंष्ट्रिणां नखकर्षिणां। वृकाणां कृष्णवक्त्राणां विभीमो निशि गर्ज्जतां।
मम पुत्रो मम भ्राता मम वत्सोऽथ गौर्म्मम। वृकैर्व्यापादितेत्येवं क्रन्दन्ति स्म गृहे गृहे।
तासां रुदितशब्देन गवां हम्भारवेण च। व्रजस्योत्थापनं चक्रुर्घोषवृद्धाः समागताः।
ते। मतमथाज्ञाय गन्तुं वृन्दावनं वनं। व्रजस्य च निवासाय गवाञ्चैव हिताय च।